

[Když ...] ... [... světové strany [...]] ... muž nízkého původu se postavil do čela země, avšak připravil pro ně [(...) podvod]. Vytvořil napodobeninu Esagily [a ...] ... pro Ur a ostatní kultovní místa. Obřady pro ně nevhodné (prováděl), [nečisté] obětní pokrmy (předkládal), neuctivé [řeči] denně vedl a neslýchaně zastavil každodenní obětiny; zas[ahoval do obřadů a] zavedl [...] ve svatyních. V jeho mysli skončila posvátná bázeň z Marduka, krále bohů. Každý den páchal na svém městě další zlo; ... jeho [lidé...], přivodil všem zkázu neustálým útlakem. Enlil bohů se velmi rozhněval kvůli jejich stížnostem a [...] jejich území. Bohové, kteří v nich žili, opustili své svatyně, rozlíčení, že je přiměl vstoupit do Babylonu. Vz[nešený Marduk, Enlil bo]hů, ustoupil.

Zamyslel se nade všemi městy, jejichž svatyně byly v troskách, a nad obyvatelstvem země Sumer a Akkad, které se podobalo mrtvolám, a slitoval se nad nimi. Prohlédl a prozkoumal všechny země a hledal spravedlivého krále podle svého výběru. Uchopil za ruku Kýra, krále města Anšan, oslovil ho jménem a plným hlasem ho prohlásil za krále nade vším. Přiměl zemi Qutu a všechny médské jednotky, aby padly na zem u jeho nohou, zatímco ve spravedlnosti a velkorysosti hleděl na černohlavce, o které pečoval. Marduk, velký pán, který se stará o svůj lid, s potěšením viděl jeho znamenité skutky a srdce na pravém místě a nařídil mu, aby šel do Babylonu. Nechal ho, aby se vydal na cestu do Tintiru, a jako přítel a společník kráčel po jeho boku.

Jeho početné jednotky, jejichž množství nebylo možné spočítat stejně jako kapky vody v řece, pochodovaly v plné zbroji po jeho boku. (Marduk) ho nechal vstoupit bez boje a bitvy přímo do Šuanny; zachránil své město Babylon před nesnázemi. Vydal mu Nabonida, krále, který před ním neměl úctu. Všichni lidé z Tintiru, z celého Sumeru a Akkadu, urození lidé a místodržitelé, se před ním poklonili a líbali mu nohy, radovali se z jeho kralování a jejich tváře zářily. Pánu, díky němuž byli všichni zachráněni před smrtí a který je všechny zachránil před tísní a strádáním, vroucně žehnali a chválili jeho jméno.

Jsem Kýros, král veškerenstva, velký král, mocný král, král Babylonu, král Sumeru a Akkadu, král čtyř světových stran, syn Kambysa, velkého krále, krále města Anšanu, vnuk Kýra, velkého krále, krále města Anšanu, potomek Teispa, velkého krále, krále města Anšanu, věčné sémě kralování, jehož vládu Běl a Nabú milují a jehož kralování s radostí podporují.

Když jsem kráčel jako posel míru do Babylonu, založil jsem své vladařské sídlo v paláci uprostřed oslav a radosti. Marduk, velký pán, mi udělil jako můj osud vznešenou velkomyslnost toho, kdo miluje Babylon, a já ho každý den v bázni uctíval. Mé početné jednotky vstoupily v míru do Babylonu a celý [Sumer] a Akkad se neměly čeho bát. Usiloval jsem o blaho města Babylonu a všech jeho svatyní. Pokud jde o obyvatele Babylonu, [...], kteří] bez božího úmyslu museli snášet jho, které jim nebylo určeno (božstvy), zmínil jsem jejich únavu, vysvobodil jsem je z jejich pout(?). Marduk, velký pán, se radoval z [mých dobrých] skutků a vyslovil mi vznešené požehnání, mně, Kýrovi, králi, který ho uctívá, a Kambysovi, mému synovi, [mému] potomkovi, [a] mému celému vojsku, abychom na jeho vznešený příkaz mohli pokračovat dále.

Všichni králové, kteří sedí na trůnech, ze všech stran, od Horního moře po Dolní moře, ti, kteří obývají [vzdálené země], (a) králové země Amurru, kteří žijí ve stanech, ti všichni, přinesli svůj bohatý tribut do Šuanny a líbali mi nohy. Ze [Šuanny] jsem je poslal zpět na jejich místa do Aššuru a Sús, Akkadu, Ešnunny, Zambanu, Meturnu, Déru, až k hranici země Qutu – do svatyní u Tigridu, které zchátraly – poslal jsem do nich bohy, kteří v nich (dříve) žili, a zřídil pro ně trvalé svatyně. Shromáždil jsem všechny jejich obyvatele a vrátil je do jejich osad. Bohy země Sumer a Akkad, které Nabonid – k hněvu pána bohů – přivedl do Šuanny, jsem na příkaz Marduka, velkého pána, vrátil bez úhony do jejich svatyní, které je činí šťastnými.

Kéž všichni bohové, které jsem vrátil do jejich svatyní, každý den před Mardukem a Nabúem prosí o dlouhý život pro mě, uvádějí mé dobré skutky a řeknou Mardukovi, mému pánu, toto: „Kýros, král, který tě uctívá, a Kambyses, jeho syn, nechť jejich ... [...] [.....].“ Obyvatelé Babylonu žehnají mému kralování. Umožnil jsem všem zemím žít v míru. Každý den jsem obětoval o [... hus], o dvě kachny a o deset holubů více než bylo hus, kachen a holubů [obětovaných dříve]. Zpevnil jsem hradbu Imgur-Enlil, velkou babylonskou zeď, a [...] nábreží z pálených cihel na břehu zavlažovacího kanálu, které dřívější král budoval, ale nedokončil. [Já...] jeho dílo. [...které neobklopovalo město] zvenčí, které žádný dřívější král nepostavil, jeho vojska, odvedence z jeho země, do Šuanny. [...] z asfaltu a pálených cihel jsem postavil znovu a dokončil jeho práci. [...] velké [dveře z cedrového dřeva] s měděným obložním. Umístil jsem všechny jejich dveře, prahy a dveřní kování s měděnými díly. [...] Viděl jsem tam nápis Aššurbanipala, krále, který panoval přede mnou, [...] ... [...] ... [...] navždy.